



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

**Rodríguez, Alonso**

**Coloniæ Agrippinæ, 1622**

IV. Quam ad hunc finem necessarium sit, solidum ante virtutum  
fundamentum ponere.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-40105**

CAPVT IV.

Quam ad hunc finem necessarium sit, solidum ante virtutum fundamentum ponere.

Vo illa, quae iam exposuimus, sibi videlicet prodesse, & proximum iuare, vnum & eundem in Societate finem constituunt. Ita namque haec inuicem coniuncta & connexa sunt, vt vnum ad aliud referatur, & primum adiuuet secundum, & illud ad hoc necessarium sit. Vnde videmus diuersa à Societate ad suorum in spiritu profectum directionemque media adhiberi, ab iis quae usurpantur in aliis Religionibus, quarum institutum & finis proprius non est proximo succurrere. Atque hinc B. P. N. Ignatius dicere solebat se, si duntaxat Dei cultum & priuatum commodum nostrum respexisset, nonnulla in Societate ordinaturum fuisse, quae tamen, quod salus proximi sibi curae esset, neque omnino negligenda videretur, ex eiusdem Dei amore, plane instituere nolebat.

Et si sui solius tantum, & non etiam proximi ratio sibi habenda fuisset, dicebat, quod nudo corpore, ac plumis pendentibus de formi, & luto commaculatus, in publicum prodisset, vt & ipse hoc schemate mundum exploderet, & ipsum mundus. Sed ardens proximos iuuandi, quo estuabat, amor, hunc humilitatis affectum in eo suffocabat, & in causa erat, vt ea se auctoritate & decencia tractari haberique sineret, quam & officium, & personae, quaungebatur, dignitas requirebat, atque extraordinarias illas mortificationes non usurparet.

Atque adeo, si naturalem suam inclinationem, ductum & propensionem secutus esset, ac ad spirituales, quem è cantu choralis capiebat, profectum, tantum respexisset, chorum se ait in Societatem inducturum fuisse, sed idcirco eum inducere no-

luisse, quod didicisse se à Domino diceret, si choro care in longe aliis ac ceteri Religiosi solent, ministeriis & exercitiis opera nostrorum vti velle.

Et quoniam Societati propositum est, non modo in sui ipsius profectum, verum etiam alienum incumbere; hinc ita nobis media ad proprium profectum & salutem necessaria proponit, vt haec ipsa nos etiã ad proximum iuuandum disponant & habiliiores reddat, & ita nos proximo iuuando curandoque intendere cupit, vt haec ipsa ministeria quoddam sint ad nostri ipsorum profectum adaugendũ medium: atque adeo ipsi nobis persuadeamus, per ea nos, si bene iis fungamur, in virtute & perfectione etiam proficere & crescere posse. Adeo vt quae proximis impendimus ministeria, velut quaedam ad profectum nostrum conducentia media, nobis accipienda sint; & gratia, & auxilium, quod ad proficiendum & crescendũ nobis dat Deus, non sint nisi in ordine ad proximũ, vt sic ei melius prodesset & succurrere possimus; & nisi serio ei rei totos nos impenderemus, mereremur, vt donorum diuinorum in nos influentium fons & riuus tandem exaresceret: quia propter hoc ille fluit, & haec est gratia vocationis.

Sicut, dum Iosephum Deus ita extulit, & ad locum Regi proximum in Aegypto euexit, & tot bonis donisque eum cumulauit, non id tam eo fecit, vt ipse sibi auctoritatem magnam consequeretur, nec tam in proprium eius emolumentum, quam in fratrum & populi sui vtilitatem. Pro salute enim vestra misit me Deus ante vos. Sic & nos ad hunc statum Deus euocauit, tantisque deinde in eo nos afficit beneficiis, in solam gratiam vtilitatemque proximi & fratrum. Atque hanc ob causam luci nos & ciuitati, quarum omne bonum & commodum in aliorum vsum cedit, comparat.

At iam de harum partium singulis aliquid separatim dicamus, etsi semper in ordine ad aliam. Quod ad primam attinet, certissimum est, vt quis proximum serio iuuare & prodesse queat, ante omnia requirit, vt seipsum serio iuuet, promoueat, & proficit.

si choro care non possimus.

Zelus animarum & profectus noster se inuicem iuuant.

Deus nos pascit in ordine ad salutem aliarum. Cap. 6.

Non tam nobis quam proximis vocati sumus.

Gen 45. 8.

Qui sibi nequam cui bonum?











Veritas tua  
vsque ad  
nubes.

Isa. 5. 6.

Concionatores inftar  
nubium doctrina cale-  
sti populos  
irrigant.

Deut. 32. 1.

Isa. 2. 12.

Concionatores vni  
ut nubes sine  
aqua  
ventis la-  
duntur.

Quis diues  
humilis?  
Lib. 50 ho-  
mil. hom. 13.  
& lib. de  
Verbis Do-  
mini super

Euangelicæ in se continent, eaque aridos hominum animos irrigant. Quin & cominatorium illud flagellum, quod vineæ suæ Deus ob peccata & præuocationem intentat apud Isaiam, dicens, *Et nubibus mandabo ne pluant super eam imbres* hoc in sensu exponit, atque vnum è maximis & grauissimis, quibus populum suum castigare solet Deus, flagellis esse, cum verbi sui imbrem inhibet, nullos inquam modo prædicatores mittit, aut, si quos mittit, ij sint huiusmodi, vt nullum prædicatione sua fructum faciant. Cum ergo hæc nubes aqua cœlesti repleræ erunt, tunc poterunt, ait Hieronymus, plueret, & aquam suam per terram effundere, ac dicere, *Audiat terra verba oris mei, contrescat & pluuia doctrinæ meæ, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stille super gramina*: tunc & terram teracem reddere, id est hominum corda molliare & mouere poterunt, vt humectata bonorum operum fructum ferant.

At si nubes inanes sint & euaridæ, nec aquam contineant, quid fiet? Illud ipsum, quod in Canonica sua S. Iudas Apostolus ait, *Hi sunt nubes sine aqua, quæ à ventis circumferuntur*. Nam vt nubes aqua vacuæ, quod leues sint, nulloque pondere aut substantia degraentur, facili negotio à vento huc illucque raprantur: pari modo, nisi virtutibus, humilitate, & mortificatione plenissimus & instructissimus sis, vanitatis, æstimationis propriæ, reliquarumque passionum & affectuum mundanorum turbo te velut nubem inanem & pondere destitutum, aliorum quam par est, abripierit. Ac proinde ad nihil aliud tibi seruiet, quod nubes sis, altaque ministeria & officia obeas, quam vt ob eadem magis euanesceas, atque ab omni vanitatis vento abripiaris.

S. Augustinus de diuitibus loquens, *Disicile est*, inquit, *vt non sit superbius qui diues est: nihil est enim quod sic generent diuitia, quomodo superbiam*. Quidquid est creatum, suum progenerat vermem, à quo corrodat & destruitur: vestes tinearum ac blattas, lignum terebinthi,

omne populum, omne granum, omne frumentum, omne lignum, omne arborum fructum, omne animalium, omne hominum, omne vermem suum: & alius est vermis mali, alius pyri, alius fabæ, alius tritici, ac diuitiarum vermis, utque ab alijs vermibus prorsus differens, ijsque multo pellentior, est superbia.

Si ergo diuites sæculi, quod opibus se circumfluere & auri multum possidere, ac magni propterea ab hominibus fieri colique vident, in tanto superbiendi & euanescenti discrimine versantur quanto maius erit periculum eorum, qui & nubes esse, & longe supra terram elati esse debent, eam tum irrigando, tum bonis complecti, quique, quod tam sublimia obeunt ministeria, ab omnibus, tam magnis quam paruis coluntur, honorantur, & magni hunt, & eo quidem honore & reuerentia, quo nullus dari maior lingue potest?

Nam, Chrysostomo teste, maior sacerdotibus debetur reuerentia, quam Regibus, quam Principibus, denique quam patribus qui nos secundum carnem genuerunt: hi namque non nisi vitæ quæ secundum mundum est, auctores sunt, sacerdotes vero ac patres spirituales Deo nos viuere faciunt. Nullus enim maior excogitari potest honor, aut existimatio, quam opinio sanctitatis. Reliquis illis reuerentia quidem exhibetur exterior, interior vero sæpenumero contempri sunt & parui ducuntur: hi vero honorantur vt sancti. Magno ergo humilitatis fundamento opus est, ad huius honoris & æstimationis pondus desuper incumbens ferendum.

Superbia namque & vana gloria vermis est, qui opera bona detexit, ac prorsus destruit; in ijs porro quæ honoratiora ac sublimiora sunt, maius est, ne hic vermiculus enascatur genereturque, periculum. Atque idcirco primum, quod in statu sacerdotali continetur periculum, teste eodem Chrysostomo, est, pestilens illa vana gloria, quæ inter omnes scopulos & præcipicia, quæ Poetæ comminiscuntur, maximè minax & terribilis est.